

رویا تیموریان، بازیگر «ملاقات خصوصی»

برای خانم‌ها نقش‌های خاص کم‌تر وجود دارد

■ تبسم کشاورز

اثر انگشت رویا تیموریان را در کارهایی مانند «زندان زنان»، «کافه ستاره» و تجربه‌های تلویزیونی مثل «شب دهم»، «مدار صفر درجه» و «شمس‌العماره» می‌بینیم. تیموریان امسال با دو فیلم «شادروان» حس پن نمازی و «ملاقات خصوصی» امید شمس در چهلمین جشنواره فیلم فجر حضور دارد. او در «ملاقات خصوصی» نقش مادر خانواده‌ای را ایفا می‌کند که به گفته خودش عمیق و رنجور است. رویا تیموریان بازیگر فیلم سینمایی «ملاقات خصوصی» در گفت‌وگویی با روزنامه صبا به سوالات ما در خصوص این فیلم و چالش‌هایش پاسخ داده است که در ادامه می‌خوانید.

سینمایی «شادروان» را هم امسال در جشنواره داشتید. از تفاوت این دو نقش با هم بگویید.

دو نقش مکمل و کوتاهی که در «شادروان» و «ملاقات خصوصی» دارم از یک جایگاه هستند اما کاملاً متفاوت بازی شده‌اند. فکر می‌کنم در نقش مادر در «ملاقات خصوصی» همه‌چیز سخت‌تر، عمیق‌تر و رنجورتر است. زنی که همه بار زندگی روی دوشش است. او به فرزند پسرش که سرکوب شده امید دارد. البته این‌ها نگاه من به عنوان بازیگر در تحلیل نقشم است. ممکن است مخاطب متوجه این‌ها نشود. ما مادری را در فیلم می‌بینیم که فقط از دخترش حمایت می‌کند چون می‌داند دختری قوی دارد و او می‌تواند به تنهایی گلیمش را از آب بیرون بکشد. برای همین خیلی در زندگی خصوصی او سرک نمی‌کشد. در کل این نقش در چرخ‌دنده زندگی گیر کرده و خیلی از مسائل برایش عادی شده است.

■ کمی در خصوص چالش‌های ساخت فیلم آن هم در زمان کرونا بگویید.

خیلی سخت بود و سخت گذشت. مدام نگران بودیم اما همه گروه به هم کمک می‌کردیم تا کسی مبتلا نشود. دو سه بار چند نفر از دوستان مشکوک به کرونا شدند به همین دلیل سکانس‌ها را تغییر دادیم. خوشبختانه اتفاق بدی پیش نیامد.

■ فکر می‌کنید «ملاقات خصوصی» فیلمی مردم‌پسند باشد؟

سینما و فیلم برای مردم است. معتقدم ما، رسانه‌ها و منتقدین نباید به مخاطب جهت بدهیم. باید تماشاچی خودش تصمیم بگیرد که چه کاری را می‌خواهد تماشا کند. اکثر نقدهایی که بیرون می‌آیند بیشتر تعریف موضوع هستند تا نقد حرفه‌ای و تکنیکی. این که بگوییم ما این کار را دوست داریم یا نداریم موضوع مهمی نیست. مهم این است که نقد تکنیکی آن منتقد چیست. متأسفانه قضاوت در همه جا به زندگی مردم لطمه زده است. اگر ما هنر و سینما را دوست داریم باید جلوی شایعات را بگیریم.

■ چه شد که در فیلم سینمایی «ملاقات خصوصی» امید شمس به عنوان یک کارگردان کار اولی کرده‌اید؟

وقتی سناریویی را می‌خوانم از نظر تجربی و حرف زدن با کارگردان می‌توانم حدس بزنم که کار خوبی می‌شود یا نه. مابقی قضایا هم که دیگر ریسک است و من این ریسک را می‌پذیرم. قرار نیست همیشه به ما تندیس بدهند و دائم افتخار کنند. من یک بازیگر هستم و این اجازه را دارم که تجربیات مختلفی را داشته باشم. متأسفانه برای خانم‌ها نقش‌های خاص کم‌تر وجود دارد و اگر هم باشد امکان پخشش کم است. مثل چند فیلمی با بازی من که توقیف است. به نظرم «ملاقات خصوصی» امید شمس هم از این دست فیلم‌هاست. شمس، سینما را به خوبی می‌شناسد. با وجود اینکه چند جایی اختلاف نظرهایی در اجرا داشتیم اما قبل از اینکه کار را ببینم مطمئن بودم اتفاق‌های خوبی برای فیلم افتاده است.

■ به نظر می‌رسد امید شمس بسیار وسواس داشته و نگاه ریزبینانه‌ای به مسائل دارد. آیا این حساسیت در کار کردن با او هم وجود داشت؟

امید شمس حساسیت‌های زیادی داشت و کار با او بسیار سخت بود. اما خوشبختانه هیچ مشاجره‌ای نداشتیم، او را کاملاً راحت گذاشتیم تا کارش را صحیح انجام بدهد. در کل وقتی اعتماد می‌کنید و امضا می‌دهید باید تا انتهای کار بروید.

■ نقش شما در «ملاقات خصوصی» چه داشت که ترغیب شدید آن را بازی کنید؟

خیلی قائل به نقش یک، دو، سه و مکمل نیستم. نقشی که برایم چالش برانگیز و جذاب باشد را بازی می‌کنم. برای نقش مادر در «ملاقات خصوصی» با امید شمس گفت‌وگو کردم و من کاراکتر مادر را بسیار جدی می‌دیدم اما از آن جایی که نقطه‌نظر کارگردان این بود که مسئله ارتباط و عشق باید قوی‌تر باشد فقط یک جاهای کوچکی پیشنهادی برای حضور مادر می‌کردم. الان که فیلم را دیدم فکر می‌کنم شاید این روندی که او انتخاب کرده منطقی‌تر بوده است.

■ علاوه بر «ملاقات خصوصی» فیلم

دو نقش مکمل و کوتاهی که

در «شادروان» و «ملاقات

خصوصی» دارم از یک جایگاه

هستند اما کاملاً متفاوت

بازی شده‌اند. این جذابیت

این دو کار برای من بود. فکر

می‌کنم در نقش مادر در

«ملاقات خصوصی» همه‌چیز

سخت‌تر، عمیق‌تر

و رنجورتر است